Eucharistický zázrak, který se stal během mše slavené biskupem Claudiem Gattim v Římě, Itálie.

PŘÍBĚH:

Dne 11. června 2000, na svátek Letnic, když jsem slavil mši svatou v kostele „Matka Eucharistie“, došlo k velkému eucharistickému zázraku.

Právě jsem dokončil pronášení formule konsekrace chleba, když z mé hostie začala vytékat krev.

Čas se pro mě zastavil. Byl jsem skloněn nad hostií, kterou jsem držel v rukou, a upřeně jsem hleděl na božskou krev, která se rozlila po většině jejího povrchu.

Zůstal jsem nehybný po dobu, která přítomným připadala nekonečná, protože si mysleli, že se cítím špatně, jelikož se na mém obličeji střídala nápadná bledost s intenzivním zčervenáním.

Když jsem se trochu vzpamatoval, pomalu jsem hostii pozvedl.

Mezi přítomnými vzniklo velké pohnutí, ale vše probíhalo v atmosféře hlubokého soustředění a živé účasti.

Když jsem hostii potřísněnou krví spouštěl dolů, spatřil jsem na pateně další dvě velké hostie, které, jak později řekla Matka Eucharistie, byly zachráněny před znesvěcením a přeneseny na toto zázračné místo, protože „biskup, věštkyně a členové komunity velmi milují Eucharistii a jsou připraveni dát za její obranu život“.

Poté, co jsem pronesl formuli konsekrace vína a pozvedl kalich, vzal jsem patenu, na níž byla hostie mnou konsekrovaná a potřísněná krví spolu s dalšími dvěma hostiemi zachráněnými před znesvěcením, a prošel jsem mezi lavicemi kostela, aby je přítomní mohli zblízka vidět, ověřit si pravdivost události, vnímat vůni vycházející z hostie potřísněné krví a v budoucnu vydat svědectví o zázraku, který se stal.

Když jsem lámal chléb, krev pod očima přítomných dál kapala. S lítostí jsem musel hostii potřísněnou krví přijmout, jak ukládají normy 113–116 čtvrté kapitoly instrukcí pro slavení mše svaté obsažených v misálu.

Při přijímání svatého přijímání jsem pocítil sladkou chuť Ježíšovy krve a vnímal jsem silné teplo a intenzivní vůni, které prostupovaly mým nitrem.

Tímto posledním velkým eucharistickým zázrakem Bůh potvrdil všechny předchozí, které velcí muži Církve odmítli a požadovali znát jméno kněze, jenž konsekroval hostie, které Ježíš, Panna Maria, světí a andělé přenesli na zázračné místo, včetně četných hostií, z nichž vytékala krev.
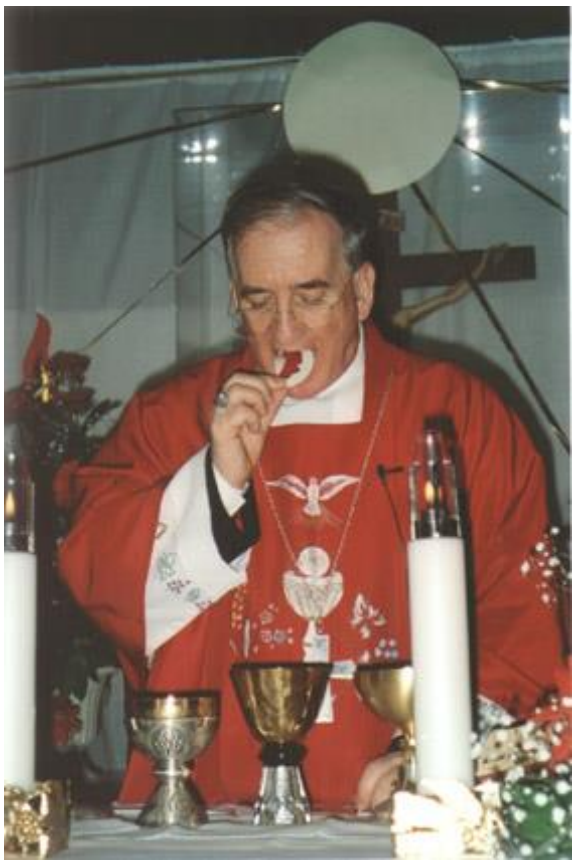
Jako Jan viděl krev a vodu vytékající z Ježíšova probodeného boku, tak já, biskup Bohem povolaný, věštkyně Marisa Rossi a mnoho lidí jsme viděli krev vytékající z hostie mnou konsekrované a můžeme s apoštolem opakovat: „Ten, kdo to viděl, o tom vydává svědectví a jeho svědectví je pravdivé; a on ví, že mluví pravdu, abyste i vy uvěřili.“ (Jan 19,35)